Micro Orien. Hebr. 880/21

MS 34

Collection of Kabbalah texts

LC Hebr. Ms 34 (Micro Orien. Hebr 880/21)

125 ff. (ff. 2v-3v,24v-27v, 41r-42r, 65v-66v, 81r-97v, 119v-125v blank). Paper. 24.5 x 17.6 cm. 18th cent. Italian semi-cursive script.

1. Ff. 4r-80v: שער רוח הקדש מספר עץ החיים שער ז *Sha'ar Ruah? ha-Kodesh*, the Seventh Gate from H?ayyim Vital's *Shemoneh She'arim* (Eight Gates). At the end, the scribe added a note by R. Elijah Shapira, found in a few other manuscripts זה מסר לי הר״ר אליהו שפירא שהועתק מכתבי הרח״ו כנראה שהוא מן המקובלים הקדמונים. On ff. 1r-2r: an index.

2. Ff. 98r-109v: מתניתין משם הרב זלח״ה Kabbalistic commentary on some chapters from Zohar Hadash according to the teachings of R. Isaac Luria. A note at the beginning states that the commentary was copied from a book belonging to the compiler's teacher, R. Moses Zacuto. The same commentary was copied with an identical heading including the note in several other manuscripts, among them MSS Moscow, RSL, Guenzburg 676 and 1734 and Oxford, Bodleian Library Opp. 553.

3. Ff. 110r-117v: 117v: פי׳ על האדרא Commentary on the *Idra* by Joseph ibn Tabul. Begins: בשירדו הכלים ונשברו והוצרכו הכלים לעלות ותקן העליונות. Found in several other manuscripts.

4. Ff. 118r-119r: [פירוש על תיקוני הזהר] Beginning of a commentary on the *Tikkunei Zohar*. Headed זוהר הרקיע בכללות עולה תקצ״ו ... . The commentary itself begins ידוע כי הרשב״י ע״ה הוא שופריה דמרע״ה. The scribe did not complete the copy.

LC Hebr. Ms 38 was also copied by the same scribe. Both manuscripts were copied on the same paper with green speckled outer edges and bound in similar leather bindings.
Deinard 1914.

No 41

Deinard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

ספרי תורה כתובים בכתב אשורי מרובעים שהם
מעולים בדיוק ובהגהה ובכתיבה יפה ומהודרת
ומוגהים בכל אותיותיהם ותיבותיהם ופרשיותיהם
ופסוקיהם ומנוקדים בנקודה ובטעמים כהלכתם
כמו שכתוב בספרים הנאמנים המדויקים שהם
ספר בן אשר ספר בן נפתלי ספר מסורת
הגדולה ספר דקדוקי הלשון ספר הכריעות
ספר מנחם ספר יונה ספר אבן ג'נאח ספר
רבי משה הכהן ספר רבי אברהם אבן עזרא
ספר רבי יהודה חיוג ספר רבי יונה אבן
גנאח ספר רבי שלמה ספר רבי יוסף קמחי
ספר רבי דוד קמחי ספר רבי אברהם אבן
דאוד ספר רבי משה בן מימון ספר רבי
אברהם בן הרמב"ם ספר רבי דוד בן יוסף
ספר רבי יוסף בן יעקב ספר רבי יוסף
בן שושן ספר רבי יוסף בן כספי ספר
רבי יוסף בן שלמיה ספר רבי יוסף בן
עדרת ספר רבי יוסף בן עקנין ספר רבי
יוסף בן צבח ספר רבי יוסף בן קפח
ספר רבי יוסף בן שמעון ספר רבי יוסף
בן שמעון ספר רבי יוסף בן שמעון

ואת כל אשר לו ויקם וילך ארם נהרים
אל בתואל אבי אמו ויקח משם לו אשה
מבנות לבן אחי אמו ויהי בשלחו אתו
ויברך אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
אשה מבנות כנען וילך יעקב אל פדן ארם
וילך אל לבן בתואל הארמי אחי רבקה
אם יעקב ועשו ויהי יעקב בן שבעים
שנה בקחתו את נשיו מבנות לבן ויהי
יעקב שמע אל אביו ואל אמו וילך פדנה
ארם ויהי כראות עשו כי ברך יצחק את
יעקב וישלח אתו פדנה ארם לקחת לו
משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר
לא תקח אשה מבנות כנען וילך יעקב
אל פדן ארם ויהי כראות עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו
אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה
ויהי יעקב בן שבעים שנה בקחתו את
נשיו מבנות לבן ויהי יעקב שמע אל אביו
ואל אמו וילך פדנה ארם ויהי כראות עשו
כי ברך יצחק את יעקב וישלח אתו פדנה
ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
כנען וילך יעקב אל פדן ארם וילך אל
לבן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו ויהי יעקב בן שבעים שנה בקחתו
את נשיו מבנות לבן ויהי יעקב שמע אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם ויהי כראות
עשו כי ברך יצחק את יעקב וישלח אתו
פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו
אתו

ר' שלמה בן יצחק הלוי ז"ל. ושמא מלת אפרתי
הוא שם משפחה, כמו שכתב הרב מהר"ר יעקב
אבן חביב ז"ל בספרו עין יעקב, ואומר שכך
היה שמו של ר' שלמה הלוי ז"ל, שהיה נקרא
בשם אפרתי, ולא בשם הלוי, כמו שכתב הרב
הנזכר. ואפשר שהיה שמו הלוי, ומפני שהיה
מגדולי הדור ומחשובי הרבנים נקרא בשם
אפרתי, כלומר מפורסם ומשובח, כמו שכתב
הרב הנזכר. ואפשר שהיה שמו אפרתי, ומפני
שהיה מגדולי הדור ומחשובי הרבנים נקרא
בשם הלוי, כמו שכתב הרב הנזכר. ואפשר
שהיה שמו אפרתי הלוי, ומפני שהיה מגדולי
הדור ומחשובי הרבנים נקרא בשם הלוי,
כמו שכתב הרב הנזכר. ואפשר שהיה שמו
אפרתי הלוי, ומפני שהיה מגדולי הדור
ומחשובי הרבנים נקרא בשם הלוי, כמו
שכתב הרב הנזכר. ואפשר שהיה שמו אפרתי
הלוי, ומפני שהיה מגדולי הדור ומחשובי
הרבנים נקרא בשם הלוי, כמו שכתב הרב
הנזכר. ואפשר שהיה שמו אפרתי הלוי,
ומפני שהיה מגדולי הדור ומחשובי הרבנים
נקרא בשם הלוי, כמו שכתב הרב הנזכר.
ואפשר שהיה שמו אפרתי הלוי, ומפני
שהיה מגדולי הדור ומחשובי הרבנים נקרא
בשם הלוי, כמו שכתב הרב הנזכר. ואפשר
שהיה שמו אפרתי הלוי, ומפני שהיה
מגדולי הדור ומחשובי הרבנים נקרא בשם
הלוי, כמו שכתב הרב הנזכר. ואפשר שהיה
שמו אפרתי הלוי, ומפני שהיה מגדולי
הדור ומחשובי הרבנים נקרא בשם הלוי,
כמו שכתב הרב הנזכר. ואפשר שהיה שמו
אפרתי הלוי, ומפני שהיה מגדולי הדור
ומחשובי הרבנים נקרא בשם הלוי, כמו
שכתב הרב הנזכר. ואפשר שהיה שמו אפרתי
הלוי, ומפני שהיה מגדולי הדור ומחשובי
הרבנים נקרא בשם הלוי, כמו שכתב הרב
הנזכר. ואפשר שהיה שמו אפרתי הלוי,
ומפני שהיה מגדולי הדור ומחשובי הרבנים
נקרא בשם הלוי, כמו שכתב הרב הנזכר.

ב

ואמר לו אל תירא כי אל מי שהוא ירא ה' ועושה רצונו אין לו לירא כלל ועוד כי כל כמה שהאדם מתיירא מאיזה דבר הוא מפני שחושב בדעתו שאותו הדבר יכול לבא עליו ולהזיקו ואם כן הוא מתיירא מפני הדבר ההוא אבל מי שיודע בלבו שאין שום דבר יכול לבא עליו אם לא מה שהשם יתברך גזר עליו מן השמים אז אין לו לירא כלל מאיזה דבר שיהיה כי הוא יודע בלבו שאין שום דבר יכול לבא עליו אם לא מה שהשם יתברך גזר עליו מן השמים ואם כן

ולפי שבעולם הזה אין הדבר כן שהרי לפעמים הרשע מצליח בכל דרכיו והצדיק נתון בצרות ויסורים ואינו מוצא לחם לאכול ובגדים ללבוש ולא עוד אלא שהרשע מושל בצדיק ומשעבדו לו ומתגבר עליו ומכלה ממונו ומבזהו ומחרפו ומכלימו ומצערו בכל מיני צער ומכאובים ומיתות משונות ומרות ואין הצדיק יכול להנצל מידו ולא עוד אלא שהרשע מתגאה על הצדיק ומלעיג

ב א

ויקח איש מבית לוי את בת לוי. אמרו רבותינו ז"ל שלשה גדולים היו בדור ההוא שהיו ראויים שיגאל ישראל על ידיהם ואלו הם עמרם וכלב ויהושע. ועמרם שהיה גדול בדורו ובראשם של ישראל הוא נטל את אשת חבירו שהיה כלב בדורו ובראשם של ישראל הוא נטל את אשת חבירו שהיה יהושע בדורו ובראשם של ישראל. ומה ראה עמרם לעשות כן. ראה מה שעשה פרעה בגזירתו על הזכרים ואמר לא לי בלבד אני גוזר אלא לכל אנשי ביתי. אמר עמרם אם אני עושה פרי ורבי אין בניי ובנותיי עושין פרי ורבי אין בניי ובנותיי עושין פרי ורבי אין בניי ובנותיי עושין

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצונו של מקום עשה רצונו של מקום כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך מפני רצונו של מקום כדי שיבטל רצונו של אחרים מפני רצונך אמר הלל אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה אמר עוד הלל אין בור יורא חסיד ולא עם הארץ לומד ולא הקפדן מלמד ולא כל המרבה בסחורה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש אמר עוד הלל אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי אמר עוד הלל הרואה את הדעת בראשו הוא יהא נשוי ואם לאו יהא כאבן הנתונה בראש הגל שנאמר כי אבן תזעק מקיר ושורש מן העץ יעננה אמר עוד הלל כל המוסיף גורע וכל המרבה מעלה עשן ואינו אוכל פירות אמר עוד הלל אם לא עכשיו אימתי ואם לא עכשיו אימתי ואם לא עכשיו אימתי אמר עוד הלל אם אין חכמים אנשים הגונים אין אנשים הגונים אין חכמים אין אנשים אין מעשים אין מעשים אין חכמה אין חכמים אין בינה אין בינים אין דעת אין דעתנים אין קמח אין תורה אין תורה אין קיום אין קיום אין חיים כיוצא בדבר אמר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי אמר עוד הלל הרואה את הדעת בראשו הוא יהא נשוי ואם לאו יהא כאבן הנתונה בראש הגל שנאמר כי אבן תזעק מקיר ושורש מן העץ יעננה אמר עוד הלל כל המוסיף גורע וכל המרבה מעלה עשן ואינו אוכל פירות אמר עוד הלל אם לא עכשיו אימתי ואם לא עכשיו אימתי ואם לא עכשיו אימתי אמר עוד הלל אם אין חכמים אנשים הגונים אין אנשים הגונים אין חכמים אין אנשים אין מעשים אין מעשים אין חכמה אין חכמים אין בינה אין בינים אין דעת אין דעתנים אין קמח אין תורה אין תורה אין קיום אין קיום אין חיים כיוצא בדבר אמר

ע

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי כל המקיים את התורה מעוני סופו לבוא ממנה שנאמר כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא

ואמר לו אדוני המלך אם אמרתי לו לך אל הנהר ואל תשתה מים
אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים
אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה
מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר
ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך
אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי
לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם
אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה
ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל
תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי
אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי
יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים
אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר
ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי
לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם
אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל
תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי
יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה
מים אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי
לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה
ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי
אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי
יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר
ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך
אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה ואם
אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי
אל תלך ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים
אולי יאמר לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תלך ואם
אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי
אל תשתה ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה
מים אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך
אל הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה
ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים אולי
יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים אולי יאמר לי אל תשתה
ואם אמרתי לו לך אל הנהר ושתה מים
אולי יאמר לי אל תלך ואם אמרתי לו
לך אל הנהר ושתה מים אולי יאמר
לי אל תשתה ואם אמרתי לו לך
אל הנהר ושתה מים אולי
יאמר לי אל תלך ואם
אמרתי לו לך אל
הנהר ושתה מים
אולי יאמר לי
אל תשתה
ואם

יב

ואמרה לו אמו כבר הוא זה שנה שלישית שאתה מתאכסן אצל אותו אדם ואינך יודע מה שמו ומה מקומו ומה מלאכתו ומה מנהגיו ומה מעשיו ומה מדותיו ומה טיב

ואמר לו אם אתה רוצה שאני אשתה יין אתה צריך לשתות עמי.

וְאַרְנֵב
וְאַרְנֶבֶת
וְאַרְנֶבֶת
וְאַרְנֶבֶת

ואת

כא

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים היה כשמואל הקטן שנאמר ויאמר אליהם מי אתה הראה לי את הקטן ואומר ויבא הנה ויאמר הנני ואומר ויאמר קום משחהו כי זה הוא ואומר ויקח שמואל את קרן השמן וגו' ואומר ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ואומר ויאמר ה' עגלת בקר קח בידך ואמרת לזבח לה' באתי ואומר ויאמר שמואל הכפתור ופרח ואומר ויאמר שמואל הנה אנכי מעיד בך לפני ה' ואומר ויאמר שמואל אל כל בית ישראל אתם ראיתם את אשר עשיתי לכם ואומר ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגלה ונחדש שם את המלוכה ואומר ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם לי ואומר ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי ה' ואומר ויאמר שמואל אל שאול נואלת עשית לא שמרת את מצות ה' אלהיך אשר צוך ואומר ויאמר שמואל אל שאול שמע ואגידה לך את אשר דבר ה' אלי הלילה ואומר ויאמר שמואל אל שאול הרף

cc

ccc ...

וַיֹּאחֲזוּ עֲבִירוֹן ... **וַיֹּאחֲזוּ עֲבִירוֹן** ... **וַיֹּאחֲזוּ עֲבִירוֹן**

ואין לו
ואין לו

ואין לו
ואין לו

ואיכ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ו

[illegible] ... ...

לו

Ju

[illegible]

ואם בא מעשה לפני חבירו שהורה בפניו כשיטתו ושלא בפניו כשיטת עצמו
הלכה כדברי חבירו שהרי לא הורה אלא מפני שסבר שכך הלכה ולא מפני
שהוא עצמו סבור כן שאין אדם מורה אלא מה שהוא סבור שהלכה כמותו
ואפילו בפניו אינו חוזר ומורה כדבריו שהרי אמרו חכמים אין מורין
הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו
חכמים אין מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני
תלמידך שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו
רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה בפני רבן אלא
אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה
בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים
אין מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך
שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב
בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן
אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים אין מורין הלכה בפני
רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי אמרו חכמים אין
מורין הלכה בפני רבן אלא אם כן אמר לו רבן שוב בפני תלמידך שהרי
אמרו

יְהֹוָה	יְהוִה	יְהֹוִה	אֲדֹנָי

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה

ה

ואם לא יהיה לו מה לתת לה, אפילו היא מוכרחת למכור את בגדיה ולצאת ערומה, אין לו רשות לגרשה, שהרי כתוב "שארה כסותה ועונתה לא יגרע", ואם לא יתן לה כל צרכיה הרי הוא כמי שגורע ממנה. ואם אמר לה: "הרי את מותרת לכל אדם חוץ ממני", אין שומעין לו, שהרי אמרו חכמים: "לעולם אל יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה", שנאמר "כי מצא בה ערות דבר". ואם גירשה ונתן לה כתובתה, אף על פי שנתן לה כתובתה, אם חזר וא

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ואמר לו אל תירא כי אל תירא כי אל תירא כי

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי כל המקיים מצוה אחת בעולם הזה מאריכין לו ימיו ושנותיו לעולם הבא.

ואמר לו אל תירא כי אל אחיך אנכי וגו׳ ויבך יוסף בדברו אליו וגו׳ ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני וגו׳ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב וגו׳ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וגו׳ ויבך עליהם ויבכו אחיו אחרי

ס

אלהים

ולא יכלו לעמוד לפני בני ראובן כי נפלה אימתם עליהם
ועל כל הארצות האלה אשר עברנו בקרבם ועתה הנה
אנחנו קרובים לקדש עיר הקצה אשר בגבולך ונשלחה
נא אל מלך אדום דברים אלה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו וירדו אבתינו מצרים
וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו המצרים ולאבתינו
ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים
והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך אל נא לנו דרך
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר
גבולך ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם
מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר ברגלי
אעבר לא ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם
כבד וביד חזקה ויט ישראל מעליו ויתנו בני ראובן
את מחניהם ויסעו מקדש ויבאו כל העדה הר האהר
בקצה ארץ אדום ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר
האהר על גבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל עמיו
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר
מריתם את פי במי מריבת קח את אהרן ואת אלעזר
בנו והעל אותם אל הר האהר והפשט את אהרן את
בגדיו והלבשת אותם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת
שם ויעל משה ואהרן ואלעזר בנו הר האהר לעיני כל
העדה וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר
מצאתנו ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם
מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר ברגלי
אעבר לא ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם
כבד וביד חזקה ויט ישראל מעליו ויתנו בני ראובן
את מחניהם ויסעו מקדש ויבאו כל העדה הר האהר
בקצה ארץ אדום ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר
האהר על גבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל עמיו
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר
מריתם את פי במי מריבת קח את אהרן ואת אלעזר
בנו והעל אותם אל הר האהר והפשט את אהרן את
בגדיו והלבשת אותם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת
שם ויעל משה ואהרן ואלעזר בנו הר האהר לעיני כל
העדה וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר
מצאתנו וירדו אבתינו מצרים וישבנו במצרים ימים רבים
וירעו לנו המצרים ולאבתינו ונצעק אל יהוה וישמע קולנו
וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר
קצה גבולך אל נא לנו דרך בארצך לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור
ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך ויאמר אליו אדום
לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך ויאמרו אליו בני
ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני
ונתתי כספו אין דבר ברגלי אעבר לא ויאמר לא תעבר
ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה ויט ישראל
מעליו ויתנו בני ראובן את מחניהם ויסעו מקדש ויבאו
כל העדה הר האהר בקצה ארץ אדום ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר
יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי
לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבת קח
את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אותם אל הר האהר
והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אותם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם ויעל משה ואהרן ואלעזר בנו
הר האהר לעיני כל העדה וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את
כל התלאה אשר מצאתנו וירדו אבתינו מצרים וישבנו
במצרים ימים רבים וירעו לנו המצרים ולאבתינו ונצעק
אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים
והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך אל נא לנו דרך
בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר
גבולך

ס״ל דאפילו בשעת הדחק אין מברכין עליהן ואפילו אם נתכוין לפטור בברכת המזון
אינו יוצא ידי חובתו ואין לו אלא מה שאכל ואם אכל כזית מהן צריך לברך אחריהן
ברכה בפני עצמה ואם אכל כזית מהן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות צריך
לברך ג׳ ברכות ואם אכל כזית מהן ומכל שאר מיני פירות ולא מיני מזונות
מברך שתים ואם אכל כזית משאר מיני פירות ולא מהן ומיני מזונות מברך
אחת ואם אכל כזית מכולן מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומיני מזונות
מברך ג׳ ואם אכל כזית מכולן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות מברך ג׳
ואם אכל כזית משאר מיני פירות ומיני מזונות ולא מהן מברך שתים ואם
אכל כזית מהן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל
כזית מהן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות מברך ג׳ ואם אכל כזית משאר
מיני פירות ומיני מזונות ולא מהן מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומיני
מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומשאר מיני
פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומיני מזונות
ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומשאר מיני פירות
ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומכל שאר מיני פירות
ומיני מזונות מברך ג׳ ואם אכל כזית משאר מיני פירות ומיני מזונות ולא
מהן מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות
מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות מברך ג׳
ואם אכל כזית משאר מיני פירות ומיני מזונות ולא מהן מברך שתים ואם
אכל כזית מהן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל
כזית מהן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית
מכולן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות מברך ג׳ ואם אכל כזית משאר
מיני פירות ומיני מזונות ולא מהן מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומיני
מזונות ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומשאר מיני
פירות ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומיני מזונות
ולא משאר מיני פירות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומשאר מיני פירות
ולא מיני מזונות מברך שתים ואם אכל כזית מכולן ומכל שאר מיני פירות
ומיני מזונות מברך ג׳ ואם אכל כזית משאר מיני פירות ומיני מזונות ולא
מהן מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות
מברך שתים ואם אכל כזית מהן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומיני מזונות ולא משאר מיני פירות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומשאר מיני פירות ולא מיני מזונות מברך
שתים ואם אכל כזית מכולן ומכל שאר מיני פירות ומיני מזונות מברך ג׳

ואמר לו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אעשך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ואת כל זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואלי ואראלי׃ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד׃ אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה היצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשת שנים כל נפשות בית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויוסף יקח את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃ ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתח צידון׃ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש אשר כברכתו ברך אתם׃ ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאת שנה ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

ס

ס

סע

ר

יאוּלַיְהוָה הַיְיוּוּדֵהַיְיְיהוָה

יְיְיהוָה יְיְיהוָה יְיְיהוָה

אמונת ומשל

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה ובבינה ובדעת ובמדע ובכל מיני מלאכות נפלאות ובכל מיני חכמות נפלאות ובכל מיני מדעים נפלאים ובכל מיני מלאכות נפלאות ובכל מיני חכמות נפלאות ובכל מיני מדעים נפלאים

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה ובבינה ובדעת ובמדע ובכל מיני מלאכות נפלאות ובכל מיני חכמות נפלאות ובכל מיני מדעים נפלאים ובכל מיני מלאכות נפלאות ובכל מיני חכמות נפלאות ובכל מיני מדעים נפלאים

ס״ת ואין מברכין עליהן אלא אם כן יש שם שלשה ספרים ומברכין על הראשון ועל השני ועל השלישי ואין מברכין על יותר משלשה ספרים ואין מברכין על ספרי נביאים וכתובים אלא אם כן יש שם עשרה ומברכין על הראשון ועל השני ועל השלישי ועל הרביעי ועל החמישי ועל השישי ועל השביעי ועל האחרון ואין מברכין על יותר משבע

ולא יכלו לעמוד לפניו כי נפלו כולם חללים ברעב ובדבר ובחרב ובשבי ובגלות ובכל מיני מיתות רעות ומרות ונשארו מעטים מספר ומצומצמים במדה ובמשקל ובמשורה ובמשקל עשרים גרה השקל ובמשקל מאתים זוז השקל ובמשקל ארבע מאות דינרי זהב השקל ובמשקל שש מאות דינרי כסף השקל ובמשקל אלף דינרי נחושת השקל ובמשקל שני אלפים פרוטות השקל ובמשקל ארבעת אלפים מעות השקל ובמשקל שמונת אלפים פונדיון השקל ובמשקל שש עשרה אלף פרוטות השקל ובמשקל שלשים ושתים אלף מעות השקל ובמשקל ששים וארבעה אלף פונדיון השקל ובמשקל מאה ועשרים אלף פרוטות השקל ובמשקל מאתים וארבעים אלף מעות השקל ובמשקל חמש מאות ושמונים אלף פונדיון השקל ובמשקל אלף ומאתים וששים אלף פרוטות השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות מעות השקל ובמשקל חמשת אלפים פונדיון השקל ובמשקל עשרת אלפים פרוטות השקל ובמשקל עשרים אלף מעות השקל ובמשקל ארבעים אלף פונדיון השקל ובמשקל שמונים אלף פרוטות השקל ובמשקל מאה ושישים אלף מעות השקל ובמשקל שלש מאות ועשרים אלף פונדיון השקל ובמשקל שש מאות וארבעים אלף פרוטות השקל ובמשקל אלף ומאתים ושמונים אלף מעות השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות וששים אלף פונדיון השקל ובמשקל חמשת אלפים ומאתים וארבעים אלף פרוטות השקל ובמשקל עשרת אלפים וחמש מאות ושמונים אלף מעות השקל ובמשקל עשרים ואחד אלף פונדיון השקל ובמשקל ארבעים ושנים אלף פרוטות השקל ובמשקל שמונים וארבעה אלף מעות השקל ובמשקל מאה ושישים ושמונה אלף פונדיון השקל ובמשקל שלש מאות ושבעים וששה אלף פרוטות השקל ובמשקל שבע מאות וחמשים ושנים אלף מעות השקל ובמשקל אלף וחמש מאות ושלשים ושמונה אלף פונדיון השקל ובמשקל שלשת אלפים ושבע מאות ושבעים ושנים אלף פרוטות השקל ובמשקל שבעת אלפים ומאתים וחמשה אלף מעות השקל ובמשקל חמשה עשר אלף פונדיון השקל ובמשקל שלשים אלף פרוטות השקל ובמשקל ששים אלף מעות השקל ובמשקל מאה ועשרים אלף פונדיון השקל ובמשקל מאתים וארבעים אלף פרוטות השקל ובמשקל חמש מאות ושמונים אלף מעות השקל ובמשקל אלף ומאתים וששים אלף פונדיון השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות אלף פרוטות השקל ובמשקל חמשת אלפים מעות השקל ובמשקל עשרת אלפים פונדיון השקל ובמשקל עשרים אלף פרוטות השקל ובמשקל ארבעים אלף מעות השקל ובמשקל שמונים אלף פונדיון השקל ובמשקל מאה ושישים אלף פרוטות השקל ובמשקל שלש מאות ועשרים אלף מעות השקל ובמשקל שש מאות וארבעים אלף פונדיון השקל ובמשקל אלף ומאתים וחמשה אלף פרוטות השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות ושמונים אלף מעות השקל ובמשקל חמשת אלפים ומאתים וששים אלף פונדיון השקל ובמשקל עשרת אלפים וחמש מאות אלף פרוטות השקל ובמשקל עשרים אלף מעות השקל ובמשקל ארבעים אלף פונדיון השקל ובמשקל שמונים אלף פרוטות השקל ובמשקל מאה ושישים אלף מעות השקל ובמשקל שלש מאות ועשרים אלף פונדיון השקל ובמשקל שש מאות וארבעים אלף פרוטות השקל ובמשקל אלף ומאתים וחמשה אלף מעות השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות ושמונים אלף פונדיון השקל ובמשקל חמשת אלפים ומאתים וששים אלף פרוטות השקל ובמשקל עשרת אלפים וחמש מאות אלף מעות השקל ובמשקל עשרים אלף פונדיון השקל ובמשקל ארבעים אלף פרוטות השקל ובמשקל שמונים אלף מעות השקל ובמשקל מאה ושישים אלף פונדיון השקל ובמשקל שלש מאות ועשרים אלף פרוטות השקל ובמשקל שש מאות וארבעים אלף מעות השקל ובמשקל אלף ומאתים וחמשה אלף פונדיון השקל ובמשקל שני אלפים וחמש מאות ושמונים אלף פרוטות השקל ובמשקל חמשת אלפים ומאתים וששים אלף מעות השקל ובמשקל עשרת אלפים וחמש מאות אלף

ואמרתי לו אדוני אתה ידעת. ויאמר אלי אלה הבאים מן הצרה הגדולה וכבסו את בגדיהם ויבנו אותם בדם השה. על כן הם לפני כסא האלהים ועובדים אותו יומם ולילה בהיכלו והיושב על הכסא יסוך עליהם. לא ירעבו עוד ולא יצמאו עוד ולא יפול עליהם השמש ולא כל חום. כי השה אשר בתוך הכסא ירעם והנחם אל מעיני מים חיים ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם.

ויפתח את החותם השביעי ויהי שתיקה בשמים כחצי שעה. ואראה את שבעת המלאכים העומדים לפני אלהים ויתנו להם שבעה שופרות. ויבא מלאך אחר ויעמד על המזבח ולו מחתה של זהב ויתן לו הרבה קטורת להקריב עם תפלות כל הקדושים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא. ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדושים מיד המלאך לפני אלהים. ויקח המלאך את המחתה וימלאה מאש המזבח וישלך ארצה ויהי קולות וברקים ורעש ורעם. והשבעה מלאכים אשר להם שבעת השופרות התקינו להתקע.

ויתקע המלאך הראשון ויהי ברד ואש מעורבים בדם ותפלנה ארצה ושלישית העצים כלה וכל חציר ירק כלה. ויתקע המלאך השני ויהי כהר גדול בוער באש ותפל בים ושלישית הדגים מתו ושלישית האניות נשברו. ויתקע המלאך השלישי ותפל מן השמים כוכב גדול בוער כלפיד ושלישית המים נהפכו לדם ושלישית מתו מן המים כי מרו. ויתקע המלאך הרביעי ושלישית השמש והירח והכוכבים הוכו ושלישית לא האיר יום ולילה. ויתקע המלאך החמישי ויהי עשן גדול מן הבור ושלישית החגבים יצאו ויהי להם מלך מלאך התהום אבדון ואפליון. ויתקע המלאך הששי ויהי קול מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים. ויאמר למלאך הששי אשר לו השופר התר את המלאכים הקשורים על נהר פרת הגדול. ויתרו את המלאכים הקשורים לשעה ויום וחדש ושנה להמית שלישית האדם. ומספר חיל הפרשים מאתים רבוא רבבות. ויהי כן ראיתי בחזון את הסוסים ואת רוכביהם ולהם שריון אש וסגול וגפרית ושלישית הסוסים מתו ושלישית האדם נהרגו מן הנגעים האלה מן האש והעשן והגפרית היוצאים מפיהם. כי כח הסוסים בפיהם ובזנבותם כי זנבותיהם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם יעשו רע. והאנשים אשר לא נהרגו מן הנגעים האלה לא שבו מן מעשי ידיהם לבלתי השתחוות לשדים ולצלמי זהב וכסף ונחושת ואבן ועץ אשר לא יוכלו לראות ולא לשמוע ולא ללכת. ולא שבו מן רציחתם ומכשפיהם ומזנותם וממעשי גנבתם.

ויראה מלאך אחר עוף באמצע השמים ויש לו בשורת עולם לבשר לישבי הארץ ולכל גוי ושבט ולשון ועם. ויאמר בקול גדול מי לא ייראך ה' ומי לא יכבד שמך כי אתה לבדך קדוש. ויבא מלאך שני ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה אשר השקתה את כל הגוים מיין חמת זנותה. ויבא מלאך שלישי ויאמר אם יסגוד איש לחיה ולצלמה ויקבל סימן על מצחו או על ידו הוא ישתה מיין חמת אלהים הנמזג בכוס חמתו ויתענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדושים ולפני השה. ועשן ייסוריהם יעלה לעולמי עולמים ואין להם מנוחה יומם ולילה. ויבא מלאך רביעי ויאמר אשרי המתים המתים בה' מעתה. ויבא מלאך חמישי ויאמר הנה הגיע עת הקציר ויקצור את הארץ. ויבא מלאך ששי ויאמר הנה הגיע עת הבציר ויבצור את הגפן. ויבא מלאך שביעי ויאמר גמר הדין. ויהי קולות וברקים ורעש ורעם ויהי רעש גדול כאשר לא היה כמוהו מעולם. ותחלק העיר הגדולה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ובבל הגדולה נזכרה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו. ויהי ברד גדול כמשקל כ"ט ק"ג ויגדף האדם את אלהים על מכת הברד כי גדולה מכתו מאד.

ויבא אחד משבעת המלאכים ויאמר לי לכה ואראך את המשפט הגדול היושבת על מים רבים אשר זנו עמה מלכי הארץ ויין זנותה הרעיל את כל יושבי הארץ. ויאמר לי הנהר אשר ראית אשר יושבת עליו הוא עמים והמון גוים ולשונות. והעשרה קרנות אשר ראית ועל ראשיה עשרה כתרים הם עשרה מלכים אשר לא קבלו עדיין מלכות אך יקבלו שלטון כמלכים לשעה אחת אחרי המלכה. ויאמרו כולם נתן כחנו וגבורתו לחיה. והחיה תלחם עם השה והשה ינצחם כי הוא אדון האדונים ומלך המלכים והקרואים והנבחרים והנאמנים אשר עמו. ויאמר לי המים אשר ראית אשר יושבת עליהם הם עמים והמון גוים ולשונות. והחיה ועשרת הקרנות אשר ראית ישנאו את הזונה ויעשו אותה שוממה ועירומה ואת בשרה יאכלו ואותה ישרפו באש. כי נתן אלהים בלבם לעשות את מחשבתו ולעשות מחשבה אחת ולתת את מלכותם לחיה עד אשר יכלו דברי אלהים. והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה המושלת על מלכי הארץ.

ויבא מלאך אחר ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה ותהי משכן שדים ומחנה לכל רוח טמאה ומחנה לכל עוף טמא ושנוא. כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי הארץ עמה זנו וסוחרי הארץ מעושר תענוגיה התעשרו. ואשמע קול אחר מן השמים לאמר צאו ממנה עמי פן תשתתפו בחטאתיה ומנגעיה תקבלו. כי חטאתיה הגיעו עד השמים ואלהים זכר את עוונותיה. גמלו לה כאשר גמלה לכם וכפלו לה משנה כמעשיה בכוס אשר מזגה מזגו לה כפל. כמה התפארה ותתענג כן תנו לה ייסורים ואבל כמה אמרה בלבה אשב גבירה ואלמנה לא אהיה ואבל לא אראה. על כן ביום אחד תבואנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף באש כי חזק אלהים השופט אותה. ויבכו ויספדו עליה מלכי הארץ אשר זנו עמה וראו את עשן שרפתה ויעמדו מרחוק מיראת ייסוריה ויאמרו אוי אוי העיר הגדולה בבל העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך. ויבכו ויתאבלו עליה סוחרי הארץ כי אין עוד קונה לסחורתם סחורת זהב וכסף ואבני יקר ומרגליות ובוץ וארגמן ומשי וכל כלי שן וכל כלי עץ וכלי נחושת וברזל ושיש וקנמון ובשמים ומור ולבונה ויין ושמן וסולת וחטים ובהמות ורכב וצאן ועבדים ונפשות אדם. ויאמרו אוי אוי העיר הגדולה אשר התעשרו כל בעלי האניות בים מיקרה כי בשעה אחת נחרבה. ויבכו ויתאבלו עליה כל מלכי הארץ

ההד יונ ההי אאא

מי שהיה אינו יכול לילך בדרך אפי' ד' אמות בלא מקל

רבי נתנאל

פשוטה

פירוש ר"ת אחד מחכמי

משלך הפסוק אל תהי כאיש אין תוכחות בפיו. יאך תלך בלא מקל

ס' מקל. יולך בפרוזדור ס'

ואם כשהוא לבדו אינו יכול לעמוד בפני שנים כשהם יחד

מתניתין

כיצד הרי זה בכור. **כיצד** הרי זה בכור. אחת מהן בכור ואינו יודע איזו מהן היא בכור. הרי זה בכור. שנים שילדו חמורה שנים שילדו חמורה. שנים שילדו חמורה אחת שילדה בן ואחת שילדה בת. הרי זה בכור

ב

ולא יהיה לו שום הנאה ממנו. ואם יש לו בו הנאה אפילו כל שהוא אסור. ואפילו אם הוא מוכר לו אותו בדמים יקרים ביותר

ב.

[illegible] ובדוק [illegible]

[illegible] שהוא [illegible] ואם [illegible] ואם [illegible] ואם

פי' על האדרא

כשירדן

ה

ר

ש

ל

ד

שלא

ב

ג

ע

ואמר